



# GAZETE YBFL

SAYI 67

MAYIS 2024



## BAŞARILARA DOYMUYORUZ!

**G**ençlik ve Spor İl Müdürlüğü koordinesinde Okul Sporları Faaliyetleri kapsamında, Hava Sporları'nda Salon Modeli Uçak ve Planör Modeli Uçak branşlarında, Genç Kız ve Genç Erkek kategorilerinin her ikisinde de Takım halinde Kocaeli İl Birinciliği aldık.

Salon Modeli Genç Kızlar, Genç Erkekler ve Planör Model Genç Kızlar, Genç Erkekler olmak üzere 4 Kocaeli birinciliği kupasını okulumuz öğrencileri kazanmıştır. Öğrencilerimiz elde ettikleri birincilikleri neticesinde 27 Mayıs'ta Türkiye Şampiyonası'nda Kocaeli İlini temsil edeceklerdir. Öğrencilerimizi, kıymetli ailelerini ve model uçak eğitmeni Matematik Öğretmenimiz Nurettin Ulutaş'ı tebrik ederiz.



67. Sayı İçin Çalma Listesi



67. Sayı İçin Podcast



**Yücel Boru Fen Lisesi**  
**Öğrenci Gazetesi**

**Yücel Boru F.L. Adına**  
**Sahibi**

*Ömer Perçin*

**Yayın Yönetmeni**

*Sevgi Akbaba*  
*TDE Öğretmeni*

**Yayın Kurulu**

*Mina Güler*  
*Editör*

**Yazım Kontrol**  
**Eki**

*Elif Eylül Kural 11/E*  
*Eslem Özsoy 11/C*  
*Mina Güler 11/B*  
*H. Kübra Tezcan 10/D*

**Yazarlar**

*Mina Güler 11/B*  
*Aslıhan Şahin 11/A*  
*Arif Dülger/Müdür Yrd.*  
*Songül C. Şahin/ Alm. Öğr.*  
*Yavuz Selim Güneş 9/D*  
*Ahmed Ergin 9/C*  
*Yunus Emre Kavak 11/E*  
*H. Kübra Tezcan 10/D*  
*Zeynep Tunç 11/D*  
*Ebrar Gündüz 10/D*  
*Ruze Minaz 10/C*  
*Hilal Ecrin Zorba 10/C*  
*Arda Gevher 11/B*  
*Yağmur Okan/ Mezun*  
*Aslıhan Şahin 11/A*  
*Elif Şura Koçak 9-A*  
*Hayrunnisa Koç 10/C*

**Dağıtım**

*Basılı ve Dijital*

**İletişim**

ybfl.gazete@gmail.com

**Sosyal Medya**

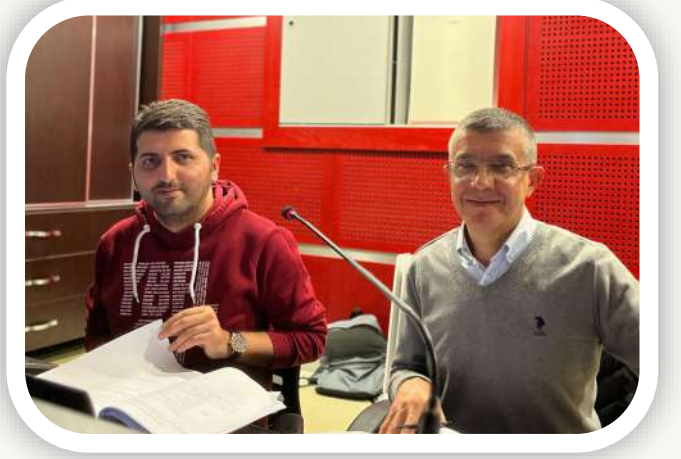
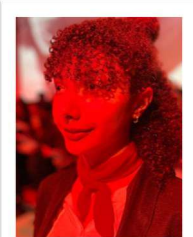
@okulgazetesii/ Instagram

## İLK BÜYÜK PROGRAMIMIZ GERÇEKLEŞTİ

“EZELDEN EBEDİ İSTİKLALİMİZİN DESTANI”

**İ**stiklal Marşı'mızın Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından kabulünün 103'ncü yıl dönümü ve Milli Şairimiz Mehmet Akif Ersoy'u anma münasebetiyle ilçe anma ve kutlama programını gerçekleştirdik.

Gebze Kültür Merkezinde düzenlenen program okulumuz öğretmen ve öğrencilerinin hazırlamış olduğu “Ezelden Ebede İstiklalimizin Destanı” adlı müzikli anlatım ile başlayıp şiir ve koronun seslendirdiği türküler ile devam etti.



### BU GURUR HEPİMİZİN

Türk Milleti olarak yaşadığımız bazı hadiseler ve içimizden çıkardığımız bazı kahramanlar tarihimizin dönüm noktasını oluşturmuştur. Milli Şairimiz Mehmet Akif Ersoy ve İstiklal Marşı'mızın kabulü de, Türk Milleti için büyük bir dönüm noktalarından biridir.

Tabii, öncelikle Türk milletinin büyük bir değeri olan İstiklal Marşı'nı ve şairi Mehmet Akif Ersoy'u anma programının okulumuzun tertibine imkan verilmesi, bu programı planlayanlardan biri olmak ve programda teknik destek noktasında yer almak bizim için büyük bir onurdu.

Programın akışını sağlamak ve bu anlamlı etkinliğin arkasında, sahne tekniklerinden ışıklandırmaya kadar her detayı titizlikle planlamak, bizim için büyük bir sorumluluktan ancak aynı zamanda da bir gurur kaynağıydı.

Edebiyat Öğretmenimiz Doğan Karadağ'ın planladığı tema etrafında program öncesi istişareler, dekor seçimleri, kostüm belirlemeleri, yazışmaların halledilmesi, öğrenci seçimleri ve provalar gibi birçok alanda kapsamlı çalışmalar gerçekleştirdik.

Yücel Boru Fen Lisesi idareci, öğretmen ve öğrencilerimizle gerçekleştirdi-

ğimiz her iş ve çalışma üst düzeydir. Bize tevdi edilen her görevi de bu anlayışla en iyi şekilde yapacağımızdan hiç kuşkuymuz olmadı. Program planlanma aşamasından sergilenmesine kadar neredeyse sorunsuz işledi. Öğretmen ve öğrencilerimizin sıkı ve özverili çalışması sahnede konukları milli duygular etrafında birleştirirken, onlara duygu dolu anlar yaşatırken ve tarihin çok çeşitli dönemlerine yolculuğa çıkarırken ışık, ses ve görsel detaylardan sorumlu olmak gerçekten zorlu ancak keyifli bir görevdi.

Programın omurgasını oluşturan Doğan Karadağ başta olmak üzere liste çok uzun, ekip çok büyük olduğu için isim isim yazamayacağım tüm idareci, öğretmen ve öğrencilerimize ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Her Alanda En İyisi Yücel Boru Fen Lisesi!

*Arif Dülger/Müdür Yardımcısı*

### **Gazeteci Çocuk..**

Programımızda benim rolüm gazeteci çocuktur. Bu rolde iki kişiydik. Rolümüzde sahneden çıkma olduğu için ilk başlarda biraz zorlanmıştık. Ama her prova sonrasında nasıl düzeltmemiz gerektiğini öğretmenlerimize sorduk. Çok prova yaptık ve bu provalar sayesinde heyecanımı da iyice yendim. Program gününde kendimi



tamamen hazır hissediyordum. Son kez aynı rolü oynadığımız arkadaşım ile konuştum ve yerime geçtim. Bana yaklaştıkça heyecanım artıyordu ama sahneye çıkınca hiç heyecanım kalmamıştı rolü gayet iyi bir şekilde yerine getirdim. Ve sonrasında yıldız rolüyle bir daha sahneye çıktım. Bu rolde biraz hatalarım oldu

*Ahmed Ergin 9/C*



### **Atatürk Rolü...**

Merhaba ben Yavuz Selim Güneş okulumuzun görevlendirildiği 12 Mart gösterisinde Atatürk rolünde sahnede yer aldım. Size sürecin nasıl ilerlediğini ve nasıl son bulduğunu anlatacağım:

Seçmeleri kazandıktan sonra ilk iş olarak "Gençliğe Hitabe"yi akıcı bir şekilde baştan sona akıcı bir şekilde ezberledim. Önceden bu rolde tecrübem olduğu için büyük bir sahne korkum yoktu. Sahneye her çıktığımda en gür sesimle, kalbimin tüm kuvvetiyle bağırarak "Gençliğe Hitabe"yi okuyordum.

Sürece gelirse süreç benim için çok eğlenceli oldu çünkü korodan görevli sınıf içinde bulunduğum sınıftı. Ayrıca diğer

rol alan arkadaşlarım da gayet mütevazı insanlardı. Benimle gayet samimi bir iletişim kurdular. Ekip olarak her zaman birbirimizin eksikliklerini birbirimizi kırmadan söyledik ve kendimizi geliştirdik. Provalar yaptık, birbirimizi dinledik, motive ettik ve her an birbirimizin yanında olduk. Öğretmenlerimizde bize her zaman çekinmeden yardımcı oldu. Sürecin esasına bakarsak benim için gayet güzel ve eğlenceli bir tecrübe oldu.

Sahneye çıktığım an ise çok heyecanlıydı ama heyecanımı kontrol ettim ve dimdik durarak sahneye çıktım ve "Gençliğe Hitabe"yi layığıyla okudum.



Ardından büyük emri gür tekrardan canlandırmaya layık oldum: "Ben size taarruzu değil ölmeyi emreliyorum!". Sonrasında yerime ağır ve güçlü adımlarla geçtik-

ten sonra dik bir şekilde durdum. Gösteri bittiği zaman kendim ve arkadaşlarımla gurur duymuştum. Büyük iş çıkarmıştık protokol gösterinin belli kesimlerinde gozyaşı döktüğünü söylemişti.

Benim için harika bir deneyimdi öğretmenlerim ve arkadaşlarımla birlikte emeklerimizin karşılığını çok güzel almıştık. Bu anların hafızamda çok iyi bir yer edindiğini söyleyebilirim. Her yönüyle hatırlayacağım harika bir anıya sahip olduğum için çok mutluyum.

Beni seçen öğretmenlerime çok teşekkür ediyorum.

Bana gazetenizde yer verdiğiniz için teşekkür ederim...

**Yavuz Selim Güneş 9/D**

## KOKULAR

Taze biçilmiş çimenler,  
Ya da fırındaki ekmek kokusu,  
En güzel duygudur derler,  
Yağmur sonrası toprak kokusu.

Bazen sevdiğin insanı hatırlatır,  
Yanımdan geçen bir yabancı kokusu.  
Serin bir akşamda içini ısıtır,  
Semaverde demlenen çayın kokusu.

Baharda rengarenk çiçekler,  
Yaz sıcaklığında denizin kokusu,  
Her kitapçada beni bekler,  
En sevdiğim taze kitap kokusu.

Hiç unutulmaz kokular var mesela,  
Hep huzur veren anne kokusu.  
Canından parça evladın varsa,  
Paha biçilemez onun cennet kokusu.

*Hayrunnisa Koç 10/C*

**Yoksa sen hâlâ  
takip etmedin  
mi?**

INSTAGRAM  
HESABIMIZI  
TAKİP  
ETMEYİ  
UNUTMA!

**Takip Et**



**@okulgazetesii**

# GELECEĞİN TAYİNİ



Yunus Emre Kavak  
11/E

## SOHBET

**H**ayat, bir belirsizlikler silsilesi. Bütündür içinde güzeli hatta çirkinini. Neden yorulmuyoruz, neden pes etmiyor ve inadına devam ediyoruz? Çünkü bilmiyoruz. Para için çalışan milyonlar bir gün milyarder olacağını bilse çalışır mıydılar sanıyorsunuz? Evet doğru, öleceğimizi biliyoruz. Ama bunun ne zaman, nasıl, nerede hatta kiminle olacağını bilmiyoruz. Böyle bir durumda devam etmekten, öğrenmek için inadına direnmekten başka çıkar yol var mı ki? Hayat, özellikle de bu belirsizlikleriyle, sunduğu mutluluk, aksi olan hüznü; duyguların en büyüğü aşk ve nefretle harmanlanmış izi meçhule karışmaya yüz tutmuş bir patikadır. Yol belli, iz belli dersiniz. Ama yine de yolu siz çizersiniz. Bu yolda yürümüş, yürümekte olan ve yürüyecek başka pek çok insan vardır, bunun da farkında olmalı insan. Sadece kendisi bu patikada yürüyormuş gibi davranmamalı. Bencil olmamalı. Çünkü o zaman kaybolur. Uçsuz bucaksız

deryada yelkensiz bir gemi olur. Derya dediğin engin bir hazine. Lakin nereye gittiğini bilene! İşte bu yüzdendir ki düşünmeli insan, sadece kendisini değil, herkesi ve her şeyi. Düşünmeli ki öğrensin. Öğrensin ki bilsin nereye gideceğini. Daha önce yaşamadıklarından, belki hiçbir zaman yaşayamayacak olduklarından bile ders çıkarırsın. Buna öğrenilmiş tecrübe deniyor -ki bence hayattaki en önemli şeylerden-. İnsanın hayatta yolunu ve izini bulma konusunda, hatta mutluluğu hususunda mühim bir hadisedir bu tecrübe. Bir diğer adıyla yaşanmışlık. En başta da dediğim gibi, hayat bir belirsizlikler silsilesi. Hal böyle iken belli olan tek şey bu "yaşanmışlıklar". Yani geçmiştir. Velhasıl kelam, geçmişini iyi geçiren, düşünen ve bilen; doğru, kaliteli ve çok yaşanmışlık biriktiren insan geleceğin ne getireceğini kumara bırakmaz. Çünkü o insan, tüm bunlar sayesinde onu tayin edebilme gücüne sahiptir.

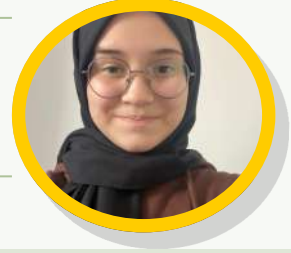


*Derya dediğin engin bir  
hazine.*

*Lakin nereye gittiğini bilene!*

# TEKNOFEST HEYECANI

## GÜNDEM



H. Kübra Tezcan 10/D

TEKNOFEST 2024 kapsamında okulumuzdan 9 takım, 49 öğrenci ve 5 danışman öğretmen proje çalışmaları ile "Ben de varım!" dedi.

Benim de üyesi olduğum **Poseidon Su Altı Sistemleri Takımı** olarak son derece deneyimli ve okulumuzun Solid ustası olan kaptanımız Said Asılsoy ile çalışmalarımızı sürdürmekteyiz.

Geçen yıl final deneyimi bulunan mekanik ve yazılım bölümü sorumlularımızla bu yıl iddialı bir rakip olduğumuzu da belirtmek isterim. **Anka Roket Takımı** geçtiğimiz yıl Türkiye 4.lüğü ile derece elde eden ekibi, yeni ekip üyeleri ve kaptanı Salih Erol Tekin ile bu yıl da yarışmada yerini aldı.

Zaten derece deneyimi bulunan bu eki-

bin başarı noktasında sıkıntı yaşamayacağına eminiz. **Kılavuz Tunga İHA Takımı** İtalya'da kazandığı üniversite ile okul gündeminde yerini alan ve final tecrübesi bulunan kaptanı Zeynep Şirin ve her biri farklı düşünce dünyasına sahip üyeleriyle harika bir ekip işi ortaya koymaktadır.

Geçen yıl TÜBİTAK'a, yangının sıçramasını önleyebilecek bir madde önerisi ile başvuran bir başka ekip beklenen sonucu alamayınca yılmayıp bu ürünü kendileri üretmeye karar vererek **Fırtına Teknofest Ekibi** olarak yarışmada yerlerini aldılar.

Kablosuz Haberleşme Sistemleri kategorisinde yarışacak olan **Mergen Team**, 2 yıllık Teknofest deneyimi bulunan ve daha

önce roket ekibinde yer almış kaptanı Ege Akyar ile 1 GB veriyi 10 metre mesafeden engelleri de aşarak karşı tarafa en hızlı ulaştıran ekip olma yolunda ilerlemektedirler.

Neredeyse her projede ve etkinlikte yer alan ve hepimizin tanıdığı Kerem Güney'in kaptanlığındaki **Silsile Takımı** ise Dikkatli Geçiş isimli akıllı sinyalizasyon sistemleri üzerine çalışmaktadır.

Eğitim Teknolojileri kategorisi takımı olan **Tangerines** yine geçen yılki roket takımı üyelerinden olan, önceki yıllarda Tübitak pro-



jelerinde yer almış olan ve yazılım alanında bilgisi bulunan Ceylin Öztürk Ekinci kapitanlığında fizik dersi konuları ve deneylerle ilgili bir web site üzerine çalışmaktadır.

FPV Drone takımımız olan **Toygun**, İHA üyelerinden bu alana ilgisi olan kişilerden oluşan bir ekiptir.

Son olarak bahsedebileceğim **Kızılçam Çevre ve Enerji Teknolojileri Ekibi**, geçen yıl kurulan ve yine önceki yıllarda ülkemiz için ciddi bir sorun teşkil eden orman yangınları üzerine yoğunlaşmış bir başka ekibimizdir.

Teknofest gibi bilgi, deneyim vb. özelliklerden ziyade takım çalışması gerektiren projelerde yer almış tüm arkadaşlarımı tebrik ediyorum ve bu süreçte hepimize başarılar diliyorum.

## VOLEYBOL VE BİZ

### SPOR

OKULUMUZDAKİ GENÇ KIZ VE GENÇ ERKEK VOLEYBOL TAKIMLARIMIZ İLÇEMİZDE DÜZENLENEN 19 MAYIS GENÇLİK HAFTASI ŞENLİKLERİNDE FİNALERE KALMAYI BAŞARMIŞLARDIR.

KIZLAR ÜÇÜNCÜLÜK ERKEKLER ŞAMPİYONLUK MAÇINA ÇIKACAKLARDIR.

TAKIMLARIMIZI TEBRİK EDİYORUZ BAŞARILARININ DEVAMINI DİLİYORUZ.



Kupalar Sana Doktor <3



# “HAYAT AKIYOR”

Yunus E. Kavak 11/E

Zeynep Tunç 11/D

## RÖPORTAJ- MUSTAFA ÖZBEK

Hepinize merhabalar! Sizlere okulumuzun İngilizce öğretmeni Mustafa Özbek’le yaptığımız röportajımızı sunuyoruz. Keyifli okumalar dileriz.

*Öncelikle hoş geldiniz, nasılsınız? Kendinizden bahsedebilir misiniz? Nerede doğdunuz, nerede büyüdünüz?*

M: Hoş buldum. Teşekkürler. Hep soruyu soran tarafta olduğumdan bu sefer cevaplayacak kişi olduğum için biraz heyecanlıyım. Öyle söyleyeyim. 1993 yılında Muğla’nın Yatağan ilçesinde doğdum. Daha sonra ilk ve orta öğretimimi orada tamamladım. Anadolu Lisesini kazandım. Orada liseyi tamamladım. Üniversiteyi de Çanakkale’de okudum.

*Hangi üniversitede okudunuz?*

M: Çanakkale 18 Mart Üniversitesinde okudum. Herhangi bir yıl kaybım olmadı eğitim öğretim hayatımda. Olsa mıymış diye düşünmüyor değilim arada.

*Neden ki?*

M: Çok hızlı gelmiş, çok hızlı geçmişim gibi hissediyorum belli aşamaları. Bir ara neredeyse kalıyordum ama onu sonra topladım.

*Arkadaşlık ilişkileriniz nasıldı?*

M: Lisede normal kendi halimde kasabadan gelip giden bir çocuktum. Arkadaşlarım konusunda çok şanslı olduğumu düşünüyordum, yani lise arkadaşlarımı çok çok severim. Benim için çok ayırdılar. Her yaz ve tatillerde bir araya geliriz, toplanırız, yemek yeriz, tatile gideriz. Liseden bu yana düşünürseniz



2008’den beri süregelen bir arkadaşlığımız var. Küçüktük işte, beraber büyüdük. Onlar evlendiler, şimdi birkaç tane sinin çocuğu olmaya başladı.

*Hayat akıyor gidiyor...*

M: Hayat akıyor ve ailemiz de genişliyor, çok memnunuz. Her yıl aynı şeyleri anlatıp tekrar tekrar gülebiliyor olmak çok güzel. Liseye dair en büyük şansım arkadaşlarım ve öğretmenlerimdir. Öğretmenlerim çok iyiydi o zaman,

Muğla Anadolu Lisesinin yabancı dil eğitimi bayağı iyiydi. Türkiye’deki sayılı okullardan. Ben de onlar gibi öğretmen olmaya çalışıyorum. Hala da olabilir miyim acaba diye düşünüyorum.

*Oluyorsunuz hocam.*

M: Oluyorsam güzel, ne mutlu. Üç tane öğretmenim vardı. Üçünün de ortalaması gibiyim. Bir hocamız vardı çok otoriterdi. Bir kadın hocamız vardı. Ben annem diye görürüm yani ikinci annemdir. O çok anaçtır, öğrencilerini dinler yardımcı olmaya çalışır. Bir tarafım ona benziyor. Bir de adaşım Mustafa Hocam vardı. O böyle çok hızlı konuşuyordu, ben de bir noktada onun gibi hissediyorum kendimi.

*Sporla yakından ilgilendiğinizi biliyoruz.*

*Hangi dallarda ilginizin olduğunu anlatmak ister misiniz?*

M: Elbette. Dağcılık yaptım, buz tırmandım. Ağrı Dağı’na tırmanmışlığım var. Onunla beraber Kaz Dağları’na zaten sürekli gidip geliyorduk. BESYO’dakilere eğitim veriyorduk. Onların doğa sporları dersi vardı. Capoeira da yaptım.





### *O ne hocam?*

M: O ne?.. Tekken oynadınız mı? Tekken'i bilmiyorsunuz! Capoeira, Brezilya'da doğmuş, dövüş ve müziğin karışımı. Ama ben sadece eğlence tarafına bakıyordum. Öyle dövüş mövüş yoktu. Capoeira yaptım uzun bir süre ama federasyon olmadığı için bütün etkinlikleri cebimizden karşılıyorduk.

### *Sıkıntı olmaya başlamıştır.*

M: Evet sıkıntı olmaya başladı ve ben üst kuşaklara geçebilecekken etkinliklere katılmadığım için alt kuşaklarda kaldım. Derslerini verdim, çok güzel bir spor. Çok eğlenceli bir spor, çok enerjik bir spor. Öneririm.

### *Malumunuz okulumuza bu yıl geldiniz. Neler düşünüyorsunuz memnun musunuz?*

M: Okuldan memnunum. Daha önce de çalıştığım yerde en genç bendim öğretmenler arasında. Tecrübeli öğretmenlerle çalışmak sizi çok geliştiriyor. Öğrenci profili, yerine göre sizi zorluyor. Bu da aynı zamanda sizi çok geliştiriyor. Sizin işiniz öğrenciye bir şeyler vermek olduğundan öğrencinin önüne geçip çalışmanız gerekiyor. O da ayrıca geliştiriyor. Yani bilmiyorum önümüzdeki yıl yine gelecek miyim? Bir yılda bile çok geliştiğimin farkındayım, öyle söyleyeyim. Sosyal bilimlerde de aynı şey olmuştu. İlk yıl bir afallamıştım ama üçüncü yılın sonunda her şey çok güzel ilerliyordu.

### *Peki hobileriniz, ilgi alanlarınız, bunlardan*

### *biraz daha bahsedebiliriz isterseniz.*

M: Tabii. Yeteneğim olmayan bir şeyler varsa bunlar kesinlikle müzik ve resimdir. Yapamıyorum hiçbir şekilde.

### *İlginiz var mı yoksa denediniz de olmadı mı?*

M: Yok. İlgim yok açıkçası. Yani resim çizmeyi bir türlü beceremiyorum. Belki küçük-lükten olsaydı olabilirdi. Enstrüman çalmayı da hiç denemedim. Gerçi Capoeira'nın enstrüman kısmı da vardı. Orada bir davul vardı. Tak tuk vuruyorsun, bir şeyi yok yani. Onun dışında spor hayatımın çok önemli bir parçasında dağcılığa devam etmek istedim. Erzurum'a gittim ama yeterli kimselere ulaşamadım. Oradaki insanlara federasyon eğitimlerine katılmayı dedim. Bu sefer iş saatleri ile çakışmaya başladı. Onu da yapamıyorsunuz. Anlayacağınız üniversite inanılmaz. Kendinizi geliştirmek ve belli şeyleri deneyimlemek için inanılmaz bir boşlukmuş. İş, mesai varken gerçekten yetişemiyorsunuz bu şeylere.

### *O dönemde hem yeterli olgunluğa erişmiş oluyorsun bazı şeyler için, hem de boş vaktin oluyor. Kendini geliştirmek için güzel bir fırsat.*

M: Evet aynen öyle. Başka ne yaptım, düşüneyim. Dediğim gibi kayak yaptım Erzurum'da çok uzun süre ,arkadaşlarla gidiyorduk ve inanılmaz zevkli bir aktiviteydi. Sonra bisiklet bindim, dağ bisikleti. Makine profesyonel, ben profesyonel değilim. Çok çok özeldi o bisikletim, hala da üzülürüm yani sattığım için. Satmak zorunda kaldım çünkü bisikletin bakım maliyetlerini karşılayamıyorsun. Yani yağmurda da çıktım, karda da çıktım, çamurda da çıktım. Bisikletim salonumdaydı, duruyordu. Her sabah uyandığımda bakardım falan ve orada zihnimi çok toplardı. Ülkenin batısında büyümüşsünüz, batısında okumuşsunuz, bir anda doğusuna gidiyorsunuz. Türkiye çok çeşitliliği olan bir yer. Bir kültür şoku yaşı-

yorsunuz. Orada da kafayı toplayan şey bisikletti...

*Yeni bir şeyler denemek konusunda seçiminiz motosikletten yana oldu.*

M: Yani maymun iştahlı olmamak lazım. Belli bir şeyde derinleşmek gerektiğine inanıyorum. Bisikletimin her şeyini ben kendim yapıyordum çünkü usta çalışma mantığını bilmiyordu. Şu an motosiklet var hayatımda sadece. Bir de günlük rutinimin içerisine spor eklersem çok daha mutlu olurum diye düşünüyorum.

*Siz aklınıza koyduğunuzu başarabilirsiniz hocam! Baktığımızda gerçekten oldukça sportif bir kişiliğiniz varmış. Peki daha önce yurt dışında bulundunuz mu ?*

M: Ben maalesef yurt dışına çıkamadım. Belki en büyük eksikliğim budur bir yabancı dil öğretmeni olarak yurt dışına çıkamamam. Erasmus kazandım üniversitede. Bayağı yük-



sek bir puanla kazanmıştım, yanlış hatırlamıyorsam 500 kişi arasında 2. olmuşum. Belçika'ya vize alamadım. Dönemim yanacaktı ve ailemin durumu da çok iyi değildi. Bu nedenle bu şansı da maalesef ki kaçırmış oldum. Sağlık olsun ileride elbette gideceğime inanıyorum.

*Biz de inanıyoruz. Ve son olarak öğrencilere vermek istediğiniz mesaj var mı?*

Duygularını tanımayı öğrensinler. Arkadaşlıklar bu yaşlarda ediniliyor. İyi arkadaşlar edinmeye çalışsınlar ve şunu söylemek lazım: Bu tüketim kültürü içerisinde bir konuda bir hobide derinleşmek daha faydalı olur diye düşünüyorum. Bununla beraber ekranların dışında deşarj olacak bir şeyler mutlaka bulmalılar. Telefonu ve kulaklığı evde bırakıp yürümek, sessiz sakin hiçbir şey yapmadan oturabilmek belki meditasyon... Bunları yapın sevgili öğrencilerim. Demek istediklerim bu kadar.

*Teşekkür ediyoruz bu güzel, keyifli sohbet için.*

Ben teşekkür ederim asıl...

## OKUL SPORLARI ORYANTİRING GENÇLER TÜRKİYE BİRİNCİLİĞİNDE İLİMİZİ B GENÇ KIZLAR KATEGORİSİNDE YÜCEL BORU FEN LİSESİ TEMSİL ETMİŞTİR



## SORULAR VE BELİĞİMİZ

### SOHBET

Bir yazı gördüm geçenlerde: ?  
"Gerçekten sen misin yoksa insanların istediği sen mi?"

Kendi benliğimizi bulmamız gereken bu yaşlarda sizce kendimizi bulabiliyor muyuz? Benliğimizi nasıl buluruz? İnsanların sınıflandırdığı kadar basit miyiz?

Benliğimizi bulmak için belirli olan kalıplardan uzaklaşmamız gerektiğini düşünüyorum. Bu uzaklaşma sadece fiziken değil zihnen de olmalı, zihnimizi kalıplardan arındırdıktan sonra benliğimizin kendimiz içinde ne gibi sorulara yanıt olduğunu veyahut benliğimizin sorulara mı dayandığını kendimiz keşfetmeliyiz. Birilerinin bizi bu benim diyerek tanımalarına ihtiyacımız var mı? Kendimi sadece sorularla mı açıklayabilirim? Hobim beni temsil eder mi? Sevdiğim şeyleri aslında seviyor muyum? İnsanlar beni sevsin umuduyla mı kendimi bu şekilde tanımlıyorum? Sevdiklerimden çok kolay mı vazgeçiyorum? Ya da çok mu bağılıyım? Bağlı ya da bağlı olmamak benim onu gerçekten sevmiş olmamın bir göstergesi midir? Göstergesi ise neden bu fikre sahibim? Bu fikir benim fikrim mi?

Kendimi birine benzetiyor muyum?  
Benzetiyor isem hangi yönlerim ile?  
Benzetmiyor isem farkım nedir?  
Ne kadar çok soru var de-



ğil mi? Bunların cevabını bulmak o kadar zor ki... Bazen saçmaladığımı düşünüyorum. Bu kadar soru bizi mutlu edecek mi ki? Cevap aldığımız da ruhumuzdan her şey daha iyi olacak mı yoksa düşüncelerimiz artık hiç mi susmayacak?

Bu sorgunun kaynağı ruhumuzda olduğundan cevabı da ruhumuzdan alacağımızı düşündüm. Dolayısıyla tüm yanıtlar ve sorular tek bir kapıya çıkıyor, benliğimize...

*Elif Şura Koçak 9-A*

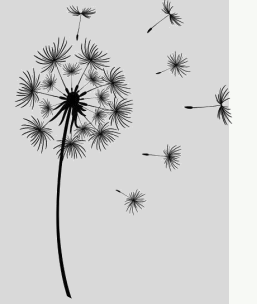
### SENLE KALAN

Ölüm düşe gelmezdi  
Bir olaydı sanki bu  
Kimseler yaşamamış  
Kimseler de görmemiş

Ama herkes bilirdi  
Ölüm bir gün gelir  
Diğer gün giderdi  
Ama yalnız olmazdı

Yanında götürdüğü  
Sadece sen de olmazdın  
Hayallerin de gelirdi senle  
Hiç söylemediğin  
Hiç denemediğin hayallerin

Sadece sende kalan  
Yine senle gelirdi...



*Ebrar Gündüz 10/D*

## “TAM BİR SAADET ANI!”: BEYAZ GECELER KİTAP TANITIMI

**He**pimizin az çok tanıdığı yazar Fyodor Dostoyevski tarafından kaleme alınan Beyaz Geceler kitabı, hayatı hayallerden ibaret olan ve yaşamdan kendini soyutlamış bir gencin, en az kendisi kadar hayattan soyutlanmış hissedilen genç bir kızla tanışmasını konu alıyor.

Kahraman bakış açısı ile yazılan bu kitap, adını öğrenemediğimiz bir hayalperestten ağzından anlatılıyor. Hayalperest tarafından anlatılan yerler etkileyici bir üslupla yazılırken, genç kız Nastenka tarafından anlatılan yerlerde açık ve sade bir üslup kullanılıyor.

Rus Edebiyatı denince aklımıza gelen kitapların sayfa sayısının çok olması, karmaşık bir dille yazılması ve karakter sayısının çok olması gibi etkenlerle hepimizin gözünü korkutmakta. 94 sayfa ve az karakter içeren bu kitap alışıktığımız okuması zor klasiklerden değil. Dostoyevski okumaya başlamak isteyenlerin kitapları kronolojik

sırasıyla okumaları iyi bir seçenek olsa da, bu kitapla başlamak hem size Rus klasiklerini daha çok sevdirecek hem de yazarın yazdığı diğer kitapları da merak edeceksiniz.

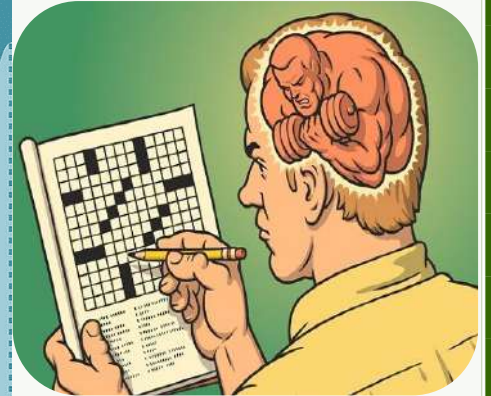
İki ana karakterimizin de diğer insanlardan utanmaları ve iletişim kurmakta zorlanmalarına rağmen birbirleriyle kolayca dost olmaları ve birbirlerini anlamaları çok güzeldi. Kitap bir günde bitirilebilecek kadar akıcı ve sürükleyici. Daha okumamış ve okumayı düşünenlere sonu hakkında ipucu vermek istemesem de, sizde büyük bir etki bırakacağını söyleyebilirim. Ben bir kaç gün etkisinden çıkamamıştım. Kısa ancak etkisi uzun süren bir kitap arayanlara önerebilirim.

Kitabın temasının aşkla birlikte umut ve kısa süren bir mutluluk olduğunu düşünüyorum. Sonuçta kitabın son cümlelerinde de yazdığı gibi,

"Tanrım! Tam bir saadet anı! İnsanın bütün bir yaşamı içinde olsa, az şey mi sayılır bu?"

*Ruze Minaz 10/C*

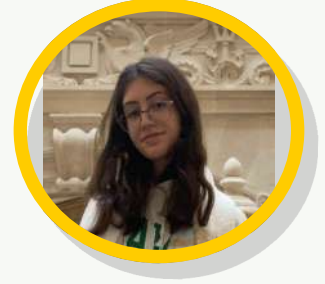
3							7	4
	5			2	4	1		
	8		3			5		
		6		3	5		8	7
			4		7			
	4	7	2	6		3		5
		3			2		9	
		2	1	8			4	
1	7							3



### CEVAP ANAHTARI

3	5	2	6	4	9	6	8	7	1
6	9	2	8	3	7	4	6	5	9
1	9	8	2	7	5	3	6	4	8
5	4	7	2	6	8	3	1	5	9
9	3	5	4	1	7	6	2	8	3
2	1	6	9	3	5	4	8	7	2
2	8	4	3	9	1	5	6	7	8
8	6	5	9	7	2	4	1	3	8
4	3	2	1	8	5	6	9	7	4

## İÇİMDEKİ PİŞMANLIK



Hilal Ecrin Zorba  
10/C

### KÜÇÜREK HİKÂYE

**E**n yakın arkadaşıyla kavga edeli bir hafta olmuştu. Yavaş yavaş yaptığı hatanın farkına varıp daha çok utanıyor, özür dilemesi gerektiğini bilse bile ne zaman onunla karşılaşsa sanki vücuduna zincir vurulmuş gibi olduğu yerde kalıyor. Sürekli kendine kızıyor, ettiği lafların ağırlığı altında eziliyor adeta. Kafasında nasıl özür dileyeceğini düşünse de konuşmak için açtığında kıpkırmızı oluyor utancından. Bu öyle basit bir kırmızılık değil. Söylediği sözlerin ve karar almış kalbinin dışı vurumu gibi. Tek arkadaşımı da kaybetmişti. Gerçi oldum olası in-

sanlarla arası iyi değildi ama o, onun için çok değerliydi.

Düşündü, taşındı.

“Bu durum böyle olmayacak”

diye bağırdı. Sonunda içinde sakladığı tüm öfke açığa çıkmıştı. Rahatladığını hissetti. Ayakabılarını giydiği gibi fırladı dışarıya, koşmaya başladı. Ne yüzüne vuran yağmur ne de birini kovalarmışçasına deli gibi esen rüzgâr durduramadı. Arkadaşının evine varana kadar ne olursa olsun durmayacaktı, durmadı.



**WE HAVE SUCCESSFULLY DONE A MOCK DEBATE IN OUR SCHOOL ON THE 26 AND 27TH OF APRIL. WE THANK ALL OUR DELEGATES WHO HAVE PARTICIPATED, OUR AMAZING ACADEMIC AND ORGANIZATION TEAM.**



Thank you and congratulations to all our award-winning delegates from Unwomen;  
Our three Honorable Mentions: Mina Güler, Eslem Özsoy and Atakan Durmuş  
Our two Outstanding Delegates: İshak Değirmenci, Zeynep Hilal Yıldırım  
And Our Best Delegate: Bennu Ayperi Aydöner

# HAYATIN YAMACINDAN



Arda Gevher 11/B

## DENEME

**B**ir adım, iki adım, üç adım, dört adım... Say say nereye kadar? Yürüdükçe sondan uzaklaşıyormuş gibi sanki. İleri doğru attığım her adım beni daha da geri götürüyor. Böyle bir şey nasıl olabilir diye düşünmekle meşgulken bir anda saçlarından çekiştirmeye başlayan deniz rüzgârları... Neredeyim, neredesin? Sen kimsin? Ben benim, sen kimsin asıl? Bu da ne böyle şimdi? Tüm bu soruların hemen arkasından bir anda ciğerlerine dolmaya başlayan hava... Düşüyorsun ya da düşünüyorum... Hangisi gerçek olan? Veya bu olanlar içinde gerçeğe dair bir şey var mı ki? Küçük bir titremenin ardından bir anda gözlerin açılıyor. Sadece uykuna yenik düşmüşsün veya düşmemekte çok ısrarcı olmuştun. Gerçekten düşüyor olmadıysan, her şeyin yalnızca bir hayalden ibaret olduğundan emin olduktan sonra gözlerini kapatıp kendini bitkinliğine teslim ediyor, uykuna devam ediyorsun.

İnsan kimi zaman akışın sabitliğinde kaybolup hayatın debisine karşı hissizleşebiliyor. Bir uykuya dalma haline benzetilebilir. Tıpkı az önceki satırları okurken aklınızda canlanan, bu güne kadar belki de onlarca kere yaşadığımız,

uyumadan önceki ufak yanılsamalar gibi... Hayatın kendisi de buna benzer durumlarla sizi karşı karşıya bırakabiliyor.

Hislerin elinden alınışının hissine kapılmada yaşanan gecikmenin insanda uyardığı boşluk hissi, aslında üstüne büyüteç tuttuğumuzda derin anlamlar barındırıyor. Hayatın sonsuz çeşitteki güzellik ve çirkinliklerine rağmen yine de bir şekilde tekrara düşebiliyor olması, insana korkunç geliyor. Sürekli olarak değişim içerisinde olan bir olgunun bile kimi zaman monotonlaşıyor

olması, algılarımızdaki sonsuzluk kavramını kısıtlı bir süre de olsa acizleştirmiş oluyor belki de. Sonsuzluk, acizleşiyor. Ne kadar da ürpertici. Bu haddi hesabı yapılamayacak kavramın, bir şeylerin önünde diz çöküşünü izlemek birçok sınırlara sahip biz insanlar için oldukça kaotik bir senaryo ortaya çıkartıyor. Her şey, gözlerimizi

önünden geçiyor. Belki de, bunca zamandır aklımızın bir köşesinde bir anlığına bile olsa belirmiş her şey yine bir anlığına hayat buluyor bir yerlerde. Her şeyi düşünüyor olsan da hiçbir şey düşünemiyorsun. Tıpkı, kendini yüksek bir yerden bıraktığında kendini bulacağın durum gibi. Belki de tüm hayatın gözlerinin önünden geçecek ama yine de aklında net bir şey oluşmayacak. Son derece kaotik olsa gerek.



İşin en ironik kısmı ise bu bana kalırsa. Değişim ve kaos hayatın vazgeçilmezleri olmaya devam ediyorlar. Sizi o yamaçtan aşağı iterek düşmenize sebep olan, tüm o afallamalar silsilesinin başlamasına yol açan, uykunuzu bölüp sizi bir anlığına da olsa ayıltan tüm o kavramlar aslında hiç de farklı şeyler değiller. Hayal edebileceğimiz en kaotik şey, kaostan yoksun bir hayatın ta kendisi.

## HOBBYS

### AUFSATZ

Hobbys sind wichtig für unser Leben, weil sie es bereichern und verbessern. Ein Hobby zu haben hilft uns, dem täglichen Alltag zu entfliehen und zu entspannen. Besonders nach stressigen Arbeitstagen bieten Hobbys eine gute Möglichkeit, Stress abzubauen und sich zu erholen.

Hobbys bieten auch die Möglichkeit, neue Fähigkeiten zu lernen und sich persönlich weiterzuentwickeln. Zum Beispiel kann das Spielen eines Instruments die Selbstdisziplin fördern, während Malen oder Schreiben unsere Kreativität steigern können. Solche Aktivitäten helfen auch, das Selbstvertrauen zu stärken und die Fähigkeit zu verbessern, sich auszudrücken.

Außerdem können Hobbys helfen, soziale Kontakte zu knüpfen. Menschen mit ähnlichen Hobbys zu treffen, ermöglicht es uns, neue Freundschaften zu schließen und unsere sozialen Fähigkeiten zu verbessern.



Zusammenfassend lässt sich sagen, dass Hobbys nicht nur Spaß machen und unterhalten, sondern auch unser Leben bereichern und uns glücklich machen können. Wenn wir Hobbys in unser Leben integrieren, können wir ein ausgewogeneres und erfüllteres Leben führen.



*Songül Cantürk Şahin/ Deutsch  
Lehrerin*

## SEN OLMADAN

Söylesem ki vakitlerden bir akşamüstü,  
Gözlerin var ya, hani onlar benim her şeyim.

Yıldızlar düşerken gökyüzünün en üstü,  
Seninle geçen her an, ömrümün gerçeği.

Varsay ki, bu dünya bize dar geliyor,  
Ellerin ellerimde, öylece kalıyor.  
Her vedada bir umut, gözlerde beliriyor,  
Sonsuzluk bu mu, diye içimiz kalıyor.

Desem ki, sensiz geçen zaman haram bana,  
Her nefeste ismin, kalbimin duvarında.  
Bir ömür bu duyguyu taşıyım yanımda,  
Sen olmadan geçen her gün, yas kıyamet bana.

**RUNDSTEDT**

# “BU YILLARIN TADINI ÇIKARMAYI UNUTMAYIN!”

## MEZUNLARDAN MEKTUP



Yağmur Okan/ Mezun

Gazetemiz, değerli okuyucularını mezunlarla buluşturuyor. Önceki senelerde koridorlarda gördüğümüz üst sınıftan arkadaşlarımız şimdi üniversitede ve onların deneyimleri bizler için çok önemli. Mezunlardan Yağmur Okan'a teşekkür ediyoruz... :)

Hepinize Selamlar!

Tahminimce okuyucuların çoğu beni tanıyordur ama gelenek gereği ve tanımayanlar için kendimi tanıtayım: Ben Yağmur Okan, 2023 yılı Yücel Boru Fen Lisesi mezunuyum. Geçen yıl YKS'de sayısal 1461 sıralama yaptım ve Boğaziçi Üniversitesinde endüstri mühendisliği bölümünü kazandım. Şu an hazırlık okuyorum. Bugün, lise döneminde ve sınav hazırlık sürecinde edindiğim tecrübeler doğrultusunda naçizane kendi fikirlerimden (tamamen subjektiftir yani benim doğrum sizin doğrunuz olmayabilir) ve üniversitedeki ilk yılımdan bahsedeceğim.

Açıkçası ben lisenin her döneminde ders çalışan biriydim bu sebeple son yılda inanılmaz bir çaba sarf etmedim (Yani 10 saat değil de 9 saat çalıştım gibi diyelim.) Ancak herkesin karakteri gibi çalışma şekli de farklı. O yüzden bence kimsenin çalışma stilini kendi üzerinizde hiç değiştirmeden uygulamayı denemeyin. Sizin yapmanız gereken;



herkesin değil, gerçekten bu konuyla ilgili yetkinliğine ve tecrübelerine güvendiğiniz insanların önerilerini dinleyip kendinize göre revize ederek yeni bir stil ortaya çıkarmak olmalı. Buna ek olarak hayatınız boyunca sadece bir kere lise hayatı yaşayacaksınız. O yüzden bu dönemi sadece akademik olarak görmemelisiniz. Kendinize ait bir sosyal yaşam oluşturmak da oldukça değerli. Çünkü sizi siz yapan, asla sadece başarınız olmayacak. Eğer iletişim yeteneğinizi yeterince geliştirmerseniz, bunun zararını ilerde görebilirsiniz. O yüzden bu yılların tadını çıkartmayı sakın unutmayın.

Şimdi başta 12. Sınıf olmak üzere, tabii ki herkesi ilgilendiren kısma geleyim: YKS. İlk tavsiyem, hepimizin yaptığı bir şeyle ilgili olacak. Yani, sınavın mantığını sorgulamak. Herkesin bu konuyla ilgili bir fikri var, evet. Ama şunu kabul etmeliyiz ki sınav sistemi, maalesef ki bizim isteklerimiz doğrultusunda inşa edilmiyor. Bundan dolayı elimizdekine göre bir yöntem geliştirip oradan devam etmeliyiz. Buna ek olarak, ben çevrenizde bulunan insanların bu dönemde çok önemli olduğu-





nu düşünüyorum. Kendi yılımı değerlendirince çevremde bulunan insanların çoğunun bir amacı ve hedefi olduğunu ve bunun hepimizi dolaylı olarak çalışmaya ittiğini gözlemleyebiliyorum. Sonuç olarak hepimiz de bunun ekmeğini yedik. Stres yönetimi konusunda da profesyonel olarak yorum yapamam. Ama eğer kişi gerçekten kendine olan güveni sınav öncesi belirli miktarda toplarlarsa, bununla ilgili bir sorun yaşayacağını düşünmüyorum.

Son olarak üniversite hayatımdan bahsedecek olursam, üniversiteye geldiğimden beri seçimimin ne kadar doğru olduğunu düşünüyorum. Bol bol okul etkinliklerine katılıyorum. Özellikle Radyo Boğaziçi'nde aktif rol alıyorum ve İstanbul'u keşfediyorum. Gerçekten üniversite bambaşka bir yer, geldiğinizde buna hak vereceğinizi düşünüyorum. Bununla ilgili ufak bir tavsiyem var: Hayatınız boyunca bu işi siz yapacaksınız, bu sebeple sizi ne mutlu edecekse onu seçin. Yok bu meslek popülermiş, yok bunu ailem istiyor vs... Mevzu bu olmasın. Bahsedeceğim her şey bu kadardı, umarım faydalı olabilmişimdir hepinize...

# AİDİYET DUYGUSUYLA

## DENEME

**İ**nsanın kendine ait bir yerinin olması, dünyadaki varlığını kişiye keskin bir şekilde hissettirebiliyor. Aynaya baktığımızda ya da dirseğimizi duvara çarptığımızda da varlığımızı hissediyoruz. Ancak size ait bir yeriniz olduğunda ve insanların gözü sizi orada aradığında kendinizi ve size ait olan o yeri, dünyadaki en uyumlu kişi-bağlam çifti olarak görebiliyorsunuz.

Bu kocaman dünyada kaybolmak, yolu bulamamak ya da her şeye yabancılaşmak gibi gerçekler varken bütün bunlara rağmen değişmeyen ve sizi siz hissettiren bir yerinizin olması da size bir kimlik oluşturuyor. Bu kimlik, size hayatta bir yerde bir şeyler yapan biri olduğunuzu hatırlatıyor ve kendinizi tanımlamanızda ufak da olsa etkili oluyor.

Tam da şu anda bulunduğunuz yer, sizi bunaltmış olabilir. Size ait olan yere döndüğünüzde hissettiğiniz duygu ise bir yapbozun son parçasını yerleştirmek gibi olacaktır. Yapbozun son görüntüsü; herkesin kendini ait hissettiği, içinde herhangi bir boşluk hissettirmeyen o yerde olduğu zaman tamamlanacaktır.

Hafta içinde her sabah kavuşma hayaliyle evden çıktığım, benim için tamamlayıcı olan ve bu yazının çıkış noktası olan bir yer var. Rahatlıkla söyleyebilirim ki insanın kendine ait bir yerinin olması harika bir duygu, umarım bir gün herkes kendine ait o yeri bulabilir.

*Ashhan Şahin 11/A*

# KORİDOR RÖPORTAJLARI

Aslıhan Şahin 11/A  
Mina Güler 11/B

## RÖPORTAJ

**Ok**ulumuzdan insanlara "*Tam da şu anda paralel evrende neredesiniz, kendinizi nasıl görüyorsunuz?*" diye b' soru yöneltti.

Öncelikle paralel evrenin ne olduğundan biraz bahsetmek istiyoruz. Paralel evrenler teorisi (çoklu evrenler teorisi), bulunduğumuz evrenin tek olmadığını, farklı gerçekliklerde alternatif evrenler olabileceğini ortaya koyan bir teoridir.

**Bilim dünyasında adı geçtiği kadar edebiyat ve sinema dünyasında da sıkça bahsi geçen paralel evrenler konusunu arkadaşlarımızın hayal güçleriyle buluşturmak istedik. İyi eğlenceler!**

Tenim yeşil, neden böyle bir seçim yaptım bilmiyorum. Tuhaf bir evrendeyim, dünyamız bir tuhaf. Yanımda bir köpek var ve rengi mor, benekleri kahverengi. Genel olarak ne yaptığımı soruyorsanız bir kafede oturuyorum. Kafelerin konsepti değişmemiş, sadece renk paleti bir değişik. Teşekkürler.

**Berrin Diyar İlhan**

Paralel evrenim yine dünyada geçiyor ama daha barışçıl daha mutlu bir dünya ve ben bir Lamborghini'yim (araba ses efekti). Herkes ulaşamıyor, tüm ömrümü Lamborghini olarak geçirmek çok iyi. Keşke gerçek olsa. Amin.

**Yunus Emre Kavak**

Ben bir araba tamircisiyim. Çok fazla müşterim yok ama olanlarla da çok samimiyim. Nevada Çölü'nün küçük bir kasabasında günlerimin yarısını yatarak, kalan yarısını araba tamir ederek geçiriyorum.

**Oğuz Aydoğan**

Kafe gibi bir yerim var. Ben hep kurabiye-ler, kekler yapıyorum. Orası hem bir çiçekçi hem de bir kitapçı. Çok yönlü bir yer, ben de orada çalışıyorum. Kurabiyeler yiyoruz. Mina Güler de geliyor, gazete satıyor.

**Ceren Demir**

Tam şu anda kutup ışıklarına bakıyor ve hayranlıkla gözlüğümü gözümde çıkarıyorum.

**Arda Gevher**

Fethiye'de Aslı'yla saklambaç oynuyoruz.

**Zeynep Tunç**

Yatakta yatıyorum, çok yorgunum.

**Hakan Aydınöz**



Metin Hoca'nın yanında görüyorum kendimi.

**Özgü Melek Öztürk**

Mr. Olimpia'dayım. Poz veriyorum, milyonlar izliyor. Özellikle Ömer izliyor.

**Miraç Balahoroğlu**

Paralel evrende gayet kültürlü bir insanım. Felsefeye ilgi duyuyorum. Kitap falan yazıyorum.

**Emir Kayra Avcı**

2 tane seçeneğim var. Ya Dostoyevski romanlarında yaşayan, paltosunu rehin veren, sefalet içinde yaşayan insanlardan biriyim ya da bence ünlü biriyimdir. İkisinden biri.

**Nevra Demir**

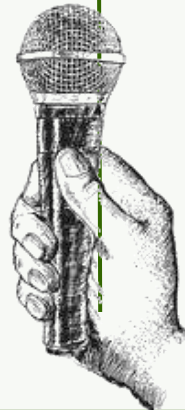
Şu anda olduğum gibi ana karakter değilim ama daha zekiyim. Şu anki gibi şaklabanlık etmiyorum. Paralel evrenler her zaman gerçektir, çoklu evrenler kavramı vardır. Onun dışında da solucan delikleri arasında yolculuk yapılabilir.

**Kerem Meydan**

Muhtemelen çok ünlü bir aşçıyım, Gordon Ramsay seviyesinde bir aşçı.

**Kerem Güney**

Yok görüyorum. Buradaysam başka bir paralel evrende olamam diyorum. Ben sadece bir noktadayım. Paralel evren sadece ihtimallerin olduğu yer.



Bir sürü ihtimalim var ama şu an buradayım.

**Barış Çomak**

Kendimi Eren Karayılan olarak görüyorum, markette düşme anı... Bir de Anlamazdın söylerkenki anı.

**Salih Erol Tekin**

Tamamen tükenmiş bir insan olarak görüyorum.

**Mete Aras Yılmazbayhan**

:Hasta olmayarak görüyorum kendimi.

**Yağız Üst**

Disiplinli, çalışkan biri olarak görüyorum.

**Berat Güneş**

Futbol oynayan, forvetlik yapan biri olarak görüyorum.

**Yusuf Emin Başol**

Yusuf gibi görüyorum kendimi. Entere-san hareketler yaparken ve Alperen'i dö-verken.

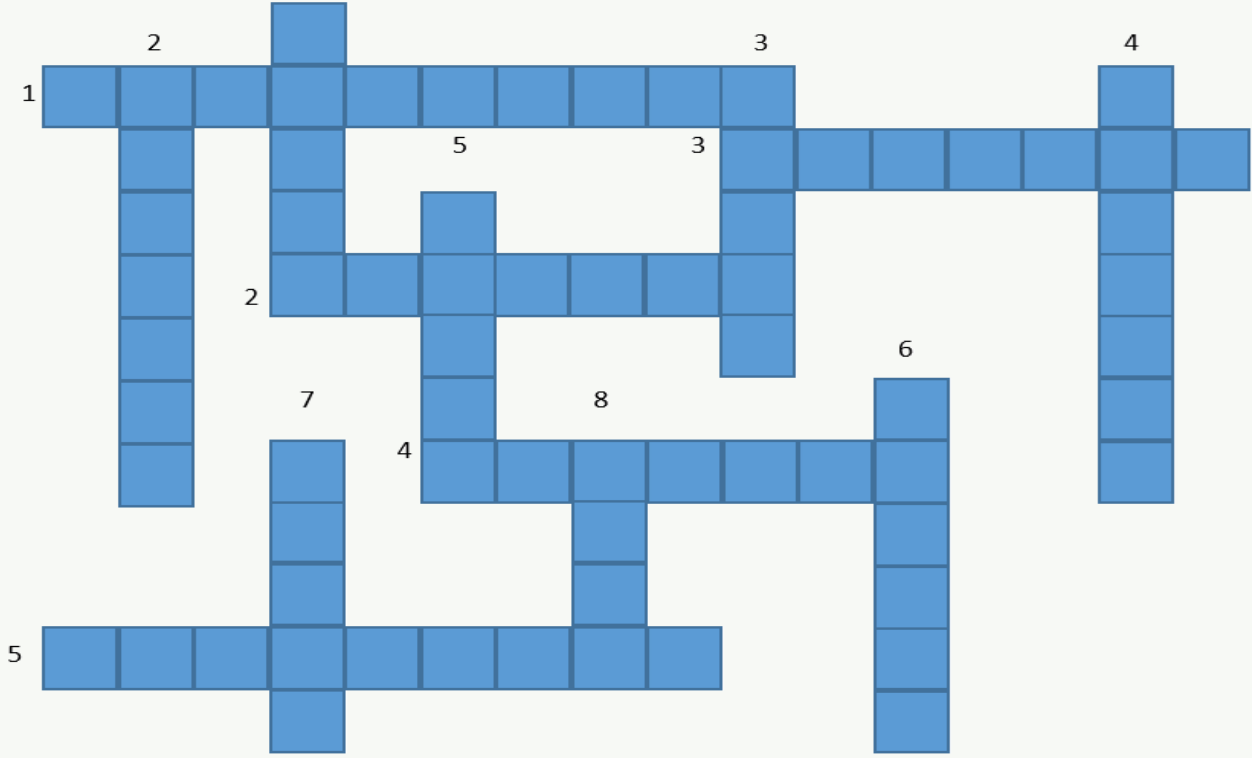
**Atakan Durmuş**

Ben kendimi çok zengin ve mükemmel bir kariyeri olan bir basketbolcu olarak görüyorum. Hem de boyu 2 metre falan.

**Taha Uyün**

# İŞTE BULMACA ZAMANI!

## ÇENGEL BULMACA



### SOLDAN SAĞA:

- 1->Bayrağında siyah ve kırmızı renkler bulunan Balkan ülkesi
- 2->Dört teli bulunan Portekiz kökenli enstrüman
- 3->Canlıların hem kendi aralarında hem de fiziksel çevreleri ile olan ilişkileri inceleyen bilim dalıdır.
- 4->Herkesin gösteremeyeceği becerikliliği, hüneri ve yeteneği ortaya çıkarma durumu.
- 5->Uyanma ya da nadiren uykuya dalma sırasında gelişen, bedenin geçici olarak hareket edememesi durumudur.

Yukarıdan Aşağı: 1-Bambu, 2-Rütubet, 3-Keten, 4-Marifet, 5-Karabasan  
Ejderha, 5-Tulum, 6-Atmaca, 7-Ambar, 8-Riya

Soldan Sağa: 1-Arnautluk, 2-Ukulele, 3-Ekoloji, 4-

CEVAP ANAHTARI

### YUKARDAN AŞAĞI:

- 1->Pandaların yemesiyle bilinen bir bitki.
- 3->Su buharının neme dönüşmesidir.
- 3->Çiçekleri göz alıcı mavi renkte ve beş taç yapraklı lifleri kumaş yapımında kullanılan otsu bir bitki.
- 4->Ateş püskürtmesiyle bilinen efsanevi yaratık, uçan sürüngen.
- 5->İskoçya yöresel çalgısı.
- 6->Kartalgillere bağlı yırtıcı bir kuş türü.
- 7->Tahıl saklanan yer.
- 8->İslam dininde, dünyevi çıkarlar elde etmek için dindar gibi görünmek veya ibadetleri yerine getirmek anlamına gelen terim.